

MESLEK AĞABEYİM PROF. DR. TOKER DERELİ

Prof. Dr. Gülten KUTAL*

Sevgili Toker Dereli, sana nasıl hitap edeceğime bir türlü karar verememişimdir. Ama içimden hep “ağabey” demek gelmiştir. Belki ben ailenin büyük kızı olduğum ve bir ağabeyim hiç olmadığı için, belki de senin canayakım, mütevazı ve güvenilir kişiliğin bende bu hissi yaratmıştır. Fakültemizdeki öğrencilik yıllarında derslerimize giren Prof. Dr. Miller’in tercümanlığını ve asistanlığını yapmıştım. Aynı yıllarda iki arkadaşımın birlikte senden İngilizce ders almıştık, sen hep bildiklerini bizlerle paylaşmaktan mutlu olan ve daha o zamandan itibaren hocalık kimliğini benimseyen bir davranış içinde olmuştun.

Ben Fakülteden mezun olduktan ve bir süre Almanya’da Prof. Dr. Otto Neuloh ile çalıştıktan sonra Sosyal Siyaset Kürsüsüne asistan olarak alınınca, seninle meslektaş olduk ve bu, 1965 yılının Ağustos ayından bu yana en az kırk yıldan beri devam ediyor. Bu yazıyı yazarken, eski Bölüm Başkanımız ve rahmetli arkadaşımız Prof. Dr. Nusret Ekin’in söylediği “bu meslekte sadece dost değil, kardeş olunur” cümlesini hatırladım. Senin sevgili arkadaşım Bengü ile mutlu bir evlilik yapman, eşim Metin Kutal ile asistan olduğunuz ilk günlerden beri çok yakın bir dostluk ve bilimsel işbirliği içinde olmanız, kırk yılı aşan bir zamandan beri çalışma hayatında, evlerimizde, tatillerde acı ve tatlı olayları iki ailenin beraber yaşamasına neden oldu. Sizin yakın dostlarınız bizim de dostumuz, bizim dostlarımız sizin de dostlarınız oldu. Yurtdışında görevli olduğunuz yıllar dışında zaman zaman ortak dostlarımızla biraraya gelerek günün yorgunluğunu atmaya ve eğlenmeye çalıştık. Sanırım bu dostluktan hepimiz, her zaman mutluluk duyduk.

Bana göre sizlerle birlikte yaşadığımız en güzel anılardan biri, Bengü ile senin Amerika’dan Ayşegül ile beraber dönmeniz olmuştur. Sizi evinizde ziyarete geldiğimizde sen Ayşegül’ü kucağına almış, daha başını doğru dürüst tutamadığı için başını göğsüne dayamış salonda gezdiriyordun. Ayşegül’ün teni pembe-beyaz bir gül gibiydi. Nitekim sen de ona “Güloş” diye hitabediyor ve

* İstanbul Üniversitesi, İktisat Fakültesi, Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü

yeni yeni çıkmaya başlayan ipekimsi saçlarını oksuyordun. Ayşegül'ü bizler de çok sevdik. Her zaman kalbimizde özel yeri vardır.

Senin öğretim üyesi olarak yaptığın aşamalar, gösterdiğin üstün performans, Amerika'da Temple Üniversitesinde, Kanada'da MacMaster Üniversitesinde, Belçika'da Leuven Üniversitesinde ders vermek üzere davet edilip görevlendirilmen gibi yalnız senin ve ailen için değil, Üniversitemiz, Fakültemiz ve Bölümümüz için de onur verici gelişmeleri ve özellikle Temple Üniversitesinde sürekli kalmak için aldığın teklifi kabul etmek yerine, Bölümümüze dönmeyi ve mütevazî imkanlarla da olsa bilimsel çalışmalarını kendi ülkende sürdürmeyi tercih ettiğini de saygıyla hatırlıyorum.

Gerek Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümün Başkanı olarak, gerek İktisat Fakültesi Dekanı olarak ne kadar etkin ve özverili çalıştığını, bu kadar ağır iki görevi birarada yerine getirirken dahi bilimsel çalışmalarını, gece yarılarna kadar çalışmak pahasına da olsa, ihmal etmediğini bölüm mensupları olarak gıpta ile izledik.

Şimdi görevini İstanbul'daki bir Vakıf Üniversitesinde sürdürüyorsun. Biz, emekli de olsan, görevine başka bir Üniversitede de devam etsen, seni her zaman Bölümümüzün bir mensubu olarak görüyor ve her zamanki gibi başarılarından gurur duyuyoruz. Senin de Bölümümüzü bir aile yuvası olarak görmeye devam ettiğinden eminiz.

Sana, Bengü ve Ayşegül ile birlikte sağlıklı ve mutlu nice yıllar diliyorum.

Saygı ve dostlukla.